123

3. YIL 8 HAZİRAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

# KARAOĞLAN

## HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET MATBAASI TEL: 277134 İSTANBUL

ken, diğeri de telefon ediyordu."

Daly, sigarasından bir nefes aldıktan sonra parmağıyla yan sokağı işaret etti. "Bana kalırsa araba oradaydı."

Dedektif'in arkadaşı bir o sokağa baktı, bir de çocuğun yığıldığı yere.

Dedektif ise hâlâ masaya dayanmış duruyordu. "Çocuk hakkında tahkikat yaptı, Daly. Aslında sabıkalıymış o. Ömrün de ilk defa da seni soymağa kalkmamış."

pan yerler. Halbuki senin işin iyice bozulmuş."

Daly, "O halde bu uydurma bir soygundu," diye homurdandı. "Sırf çocuğu vurmak için tertiplenmişti."

Dedektif, başını salladı. "Evet. Çocuk arkasından vuruldu. Ve senden kaçmağa çalışırken de yere yığıldı."

Daly, doğruldu. Dedektifin arkadaşının elinde bir tabanca belirmişti. Dedektif de elini cebinden çıkardı. Onun da parmaklarının arasında bir kelep-

Daly, gözlerini kapayarak sigarasından bir nefes daha çekti. "Keşke bunu bana söylemeseydiniz." Birdenbire başını kaldırdı. "Yani bu son soygunlarda onun da mı parmağı vardı?"

Dedektif, başını salladı. "Evet. Kendisini soygundan daha fazla hisse istediği için vurdular."

Daly kaşlarını çattı. "Fakat beni de soymağa kalktılar."

— "Evet. Bu çok acaip. Zira son zamanlarda soyulan benzin istasyonları iyi iş ya-

çe vardı. "Benzin istasyonlarını sen soydun, Daly. Çocuk da sana yardım ediyordu. Sen fazla akıllılık ettin, Daly. Zira bizim, biz polislerin aptal olduğundan çok emindin... Evet, biz o kadar aptalız ki, "Belki buraya nereden telefon edildiğini öğrenebiliriz" dedik. Ve bu yüzden telefon kumpanyasını aradık. O zaman bize bu içerdeki telefonun bu akşam bozuk olduğunu söylediler. Çocuk onları arayıp. bunu haber vermişti. Herhalde telefonun bozuk olduğunu sana söylemeği unuttu, Daly. Ne fena değil mi?!..."

## GÖSTERİ MERAKI

*Bestekâr Frans Lehar gösterişe pek meraklıydı, bilhassa gençlik günlerinde! Bir gün saatini rehin koymağa mecbur kaldı. Ama rehinciye girip çıkarken görülmek istemiyordu. Saati bir arkadaşına verdi ve 20 gulden'e rehin bırakmasını söyledi.*

*— Birkaç arkadaşla beraber Café Central'e gidiyorum, dedi. 20 gulden'i bir zarfa koyup bana getir ve verirken, «Çin Sefiri en derin hürmetlerini sunuyor» de.*

*Yarım saat sonra Lehar'ın arkadaşı Café Central'e geldi, bestekârın masasına yaklaştı ve zarfı uzatarak:*

*— Çin sefiri sana en derin hürmetlerini sunuyor! dedi. Ama saatine 15 gulden'den fazla para veremiyeceğini söylüyor!*

★

## AKILLI PAPAĞAN

*Bir çiftçi karısına yılbaşı hediyesi olarak bir papağan almıştı. Kadın kuşun ayaklarındaki ipleri anlıyamadı. Kocası:*

*— «İpin birini çek de görürsün!» dedi.*

*Kadın papağanın sol ayağındaki ipi çekince kuş:*

*— «Merhaba, efendim!» dedi. Sağ ayağındaki ip çekilince de:*

*— «Tanıştığımıza çok memnun oldum!» dedi. Bundan pek hoşlanan kadın:*

*— «Acaba iki ipi birden çeksem ne olur?» diye sorunca, papağan cevap verdi:*

*— «Yere düşerim, koca sersem!...»*

# KARA GÖLGE

— 2 —

Sanki pamuklu gömleğiyle güderi pantolonunu sırsıklam eden ter, ince uzun, sağlam vücudünün bütün kuvvetini alıp götürmüştü. İçinden kale duvarlarının dibine boylu boyunva uzanmak geliyordu. Evet, oraya yüzün koyu yatmayı, New Orleans'a gelişinin sebebini, İngiltereyle girişilen mücadeleyi, her şeyi unutmağı istiyordu.

Birdenbire kulağına hafif sesler geldi. İlerilerde köpekler ulumağa başlamıştı.

Titredi. «Bu da harbetmek mi?» diye düşünüyordu.

«İnsanın peşinden av köpeklerini salıvermek? Onu kovalattırmak?» O gece kurşunlar iki kere kulağını sıyırıp geçmiş, Borgogne kalesinin arkasında, Missisipi'ye açılan kanalda yakalanmasına da ramak kalmıştı. Ölümden ancak bir balık gibi yüzmesini bildiği için kurtulmuştu. Bir ağacın dibinde durarak eliyle gömleğini yokladı. Hâlâ sırsıklamdı. Derinderin nefes aldı. Üstü başı deniz ve çöp kokuyordu.

Setin arkasında bir köpek acı acı uludu. Genç adam yumruklarını sıktı. Dudakları da haince bir tebessümle gerilmiş, muntazam dişleri meydana çıkmıştı.

«— Kılıcım yanımda olsaydı,» diye düşündü. Fakat Dragon ünüforması da, silâhı da bir sandığa konulmuş ve Pensaco'laya doğru yola çıkmış olan Hind süvari alayının peşinden gönderilmişti. Ani bir hiddet genç aadmı sarstı.

Sonra o karanlık New Orleans gecesinde, «Kılıcımla hem sizin hem desahiplerinizin hesabını çabucak görürdüm,» diye haykırmağa başladı.

Anî bir sessizlik oldu. Vane kendi kendine, «Yarabbii!» dedi. «Ben çıldırıyorum galiba. Burada durmuş olanca sesimle bağırıyorum. Evet, ben iyice kaçırdım.» Duracağına koşmalıydı. Koşmalı, koşmalı, takatı kesilince de kendini o küçük koylardan birine, ölümün kucağına atmalıydı. Bu suretle İngilizlerin eline düşmekten işkenceyle bildiklerini söylemekten de kurtulurdu. Vane, hiddetinin esas sebebinin casusluktan hoşlanmaması olduğunu kendi kendine itiraf edecek kadar dürüst bir gençti. Üniformasını çıkarıp, sırtına o (*) 'makarna'lara mahsus ipek elbiselerden giymiş, kendisini buraya, bu ölüm tuzağına getiren Missisipi gemisinde türlü züppelikler etmişti. Şimdi de ezraille burun burunaydı işte. Üstelik de vatanına hizmet edemeden ölecekti.

Köpekler iyice yaklaşmıştı artık...

Vanenin dudakları kin ve ümitsizlikle büküldü, genç adam tekrar koşmağa başladı. O kısa duraklama kendisine iyi gelmişti. Belki hoşnutsuzluğu hiddet halini almış, bu da bitkin vücuduna yeniden kuvvet vermişti. Vane süratle koşuyordu artık. Dizlerine kadar gelen siyah çizmeleri neredeyse toprağa değmeyecekti. İleride kuru ağaçlarının arkasında Royale caddesi uzanmaktaydı. Oradaki evlerden birinin kapısına, avlusuna saklanabilirdi.

Birdenbire sağ taraftaki sütunlu karanlık önünde hafif bir hareekt oldu ve şekilsiz bir gölge karanlıklardan sıyrılarak öne doğru çıktı. Sessiz sedasız bekliyor ve yavaşça sağa sola sallanıyordu. Bu bekleyişte esrarengiz, hattâ tehlikeli bir şeyler de vardı.

— «Hişşşşt»

Vane, irkildi sonra da kapıya doğru koşmağa başladı. Orada kendisini yırtık pırtık elbiselere bürünmüş kambur bir cüce beklemekteydi. Birdenbire ay bulutların arasından sıyrıldı, Vane de bir pelerine sarılmış olan cücenin uçuk renkli yüzünü bir an olsun görebildi.

— «Haydi yukarı, küçük bey! Çabuk ol!»

Kambur cüce yengeç gibi yan yan ilerleyerek tekrar karanlıklara karıştı. Bir kapı açıldı ve süratle kapandı... Dışarda merdiven yoktu. Sütunlu kapının üstündeki demir parmaklıklı balkona çıkmak hemen hemen imkânsız gibiydi.

Vane hafifçe güldü. Zaten merdivenlere tırmanmağa kalktığı takdirde yaklaşan köpeklerin kendisini görmeleri işten bile değildi. Evet, merdiven olmaması daha iyiydi. Vane, «Pekalâ,» diye düşündü. Adımlarını açtı ve bütün kuvvetini sağ ayağına vererek zıpladı.

**BÜYÜK HEYECAN ROMANI**

*(*) Makarna _ 18 inci asırda, İngiliz gençlerine verilen isim.*

Elleriyle balkonun parmaklığını yakalamıştı. Kendini çabucak yukarı çekti. Bir an parmaklığa ata biner gibi oturdu, sonra da yüzükoyun balkona süzüldü.

Bu arada balkon kapısı da usulca açılmıştı. «İçeri gir, makarna! Allah belânı versin, çabuk ol!» Vane'nin burnuna idrar, kirli çamaşır ve pis bir vücut kokusu geldi. «Yüzükoyun, sürüne sürüne! Çabuk ol!»

Vane balkonun tahtaları üzerinde bir yılan gibi süzülerek içeri girdi. Kapı kapandı. Vane, sürgünün itildiğini de duydu. Artık o kirli çamaşır kokusu da karanlıklarda uzaklaşmıştı. Genç adam şimdi sadece kendi elbiselerine sinmiş olan deniz ve çöp kokusunu duyuyordu.

Boğuk bir sesle, «Sen kimsin?» diye sordu. «Neredesin? Cevap versene.»

— «Sus budala.»

Sesteki hiddet Vane'nin yarı doğrulmasına sebep oldu. Sonra genç adam kızgınlığını yenerek yine ağır ağır yere uzandı. Köpekler iyice yaklaşmışlardı artık. Uluma ve havlamaları kulakları sağır edecek gibiydi.

Hepsi de evin önündeki küçük meydanlıkta toplanmışlardı. Köpekler havlayarak sağa sola koşuyor, adamlar küfrediyorlardı. Bir kamçı şakladı ve hayvanlardan biri acı acı inledi.

— «Ne tarafa gitti acaba?»

— «Ne bileyim, Lucien.»

— «Patron kızacak.

— «Öyle.»

Küfürler köpeklerin havlamalarına karışıyordu. Sonra adamlar hayvanları kamçılaya kamçılaya uzaklaştılar. Artık ses sed kesilmişti. Şimdi Vane sadece kendi kesik soluklarını duyuyordu.

Birdenbire bir mum yandı.

Genç adam hayretle bağırmamak için dudağını ısırdı. Kambur cüce erkek değil, kadındı. Siyah pelerinin kapüşonu da dünyanın hemen hemen en güzel yüzünü çerçevelemekteydi. Uçuk, fakat kadife gibi düzgün bir cilt, iri siyah gözler, şakaklara doğru yükselen ince, biçimli kaşlar ve hafifçe titreyen dolgun, pembe dudaklar. Bu güzel çehrede neşe, istihza ve belki de alayla karışık bir hiddet vardı.

Genç kız, «Eee, Lord hazretleri?» dedi. «Beğendiniz mi bari?» Mumu yukarı doğru kaldırdı. Şimdi çehresi gölgede

*(Lütfen sayfayı çeviriniz)*

*Genç adam, gömleği yarı sıyrılmış vaziyette durakladı tabii. Fakat Marianne sadece başını sallıyarak, «Bana aldırma,» dedi. «Halimi görüyorsun. Erkeklerle alâkalanacak vaziyette değilim.*

kalıyordu. «Yüzüm ne kadar güzelse, vücudum da o kadar çirkin, Lord hazretleri... Sizi alâkadar edeceğini pek sanmıyorum. Onun için, bırakın asıl ben sizi seyredeyim. Haydi... şu mahcubiyetten vaz geçin!» Sesi birdenbire sertleşti. «Ayağa kalk bakalım!»

Vane doğruldu. Boyu 1.80 den uzundu genç adamın. Geniş omuzları, biçimli vücudu, sarı saçları ve koyu mavi gözleriyle hakikaten çok da yakışıklıydı. Kız onu uzun uzun süzdü. İri siyah gözlerinde acaip bir ifade belirmişti.

Sonra kendi kendine konuşurmuş gibi, «Bir İngiliz asılzâdesi,» dedi. «Birinin karısıyla bir maceraya girişmiş. Sonra da kadının kocası ve uşakları tarafından basılmış.» Vane'e baktı. «Öyle değil mi?»

Vane güldü. «Hayır. Ben Amerikalıyım. Pittsburg'dan geldim.» Bir an durdu sonra, «General Mo Comb'un ordusundaydım,» diye ilâve etti. «Fakat kaçtım.»

— «Amerikalısın ha?»

Kızın sesi ifadesizleşivermişti. Başını çevirerek yere tükürdü. Sonra da dönmeden, Vane'i yan gözle süzmeğe başladı. «Biz New Orleans'lılar Amerikalıları sevmeyiz! Biz Fransızız.»

Genç kız bunu büyük bir gururla söylemişti.

Vane, «Sen de Amerikalısın,» dedi.

Kız bir kahkaha attı, «Amerikalı mı? Ben New Orleans'lı bile değilim! Ben bir hiçim bir hiç! Herkes beni 'Kambur Marianne' diye çağırır...» Sesinde müthiş bir acılık vardı. «Eğer vücudum da yüzüm kadar güzel olsaydı, kendime Bertrand de Marigny gibi zengin ve yakışıklı bir koca bulur, Duaine caddesinde şahane bir konakta otururdum. Halbuki ben bir dilenciden başka bir şey değilim.»

Vane, para kemerini karıştırarak bir altın on dolarlık çıkardı ve bunu kıza doğru fırlattı. Para Marianne'in ayağının dibine düşerek yuvarlandı. Kız hemen elini uzattı ve altın, Marianne'nin pis elbiselerinin kıvrımları arasında kay boldu. Kızın gözlerinde kindar bir ışık yandı söndü, sonra uzun siyah kirpikleri bakışlarını gölgeledi.

— «Bir kaç altın daha verirsen sana münasip bir elbise bulurum.» Kızın sesi yine gayet ifadesizdi. Bir an genç adamın omuzlarına baktı. «İstersen bir de kılıç.»

— «Ah!» Vane yumruklarını sıktı. «Bir kılıç! Evet, muhakkak bir kılıç lâzım. İstediğin parayı vermeğe hazırım.»

— «Öyleyse aşağıya gel.»

Marianne yine yan yan kapıya doğru yürümeğe başlamıştı. Vane, gayri ihtiyarî titredi. Bu güzel çehreyi, o korkunç vücuda lâyik gören kaderin zâlimliğine şaşıyordu adeta. «Aca ba bir kaza mı geçirdi?» diye düşündü. «Yoksa doğuştan mı kambur?» Sonra da bu düşüncesinden utanarak kıpkırmızı kesildi.

Marianne oymalı bir kapının önünde durdu. «Gel bakalım, Amerikalı. Adamlarla köpekler gittiler. Panjurlar da kapalı. Onun için artık rahat rahat dolaşabilirrsiniz.»

Kapının yanındaki alçak masada duran lâmbayı yaktı. Sonra da dönerek duvarın önüne dizilmiş olan sandıkları işaret etti.

— «Elbiseler orada. Beğendiğini al.»

Vane hayretle sandıklara baktı. İçleri tıklım tıklım elbise doluydu bunların içi. Neler yoktu ki? İnce güderi pantolonlar, iyi bir terzinin elinden çıkmış olduğu ilk bakışta anlaşılan kuyruklu ceketler, kırmalı gömlekler, kravatlar ve jabolar, ipek iskarpinler ve ince deriden şık çizmeler. Vane bunların arasından istediklerini seçti. Sonra da soyunmak için telâşla gömleğini çekiştirdi ve ancak o zaman sakat kızın kendisini dikkatle seyretmekte olduğunu farketti.

Genç adam, gömleği yarı sıyrılmış vaziyette durakladı tabii. Fakat Marianne sadece başını sallayarak, «Bana aldırma,» dedi. «Halimi görüyorsun. Erkeklerle alâkalanacak vaziyette değilim. Beni de odadaki eşyalardan farzedersin olur biter.»

Vane hafifçe kızardı. O zamana kadar böyle acaip bir mahlûkla karşılaşmamıştı.

Marianne'in müstehzi bakışlarına aldırmamağa çalışarak çabucak soyundu. Sakat kız hâlâ onu alaylı alaylı süzüyordu. Sonra, «Hakikaten bir Yunan ilâhı kadar yakışıklısın» dedi. «Seni seyretmek büyük bir zevk.»

Vane hiç sesini çıkarmadan seçtiği elbiselere doğru uzandı. Bej satenden dar bir pantolon, dantelli ipek bir gömlek, tek düğmeli bir yelek, kahverengi Barouche ceket... Yumuşak çizmeleri de ayağına geçirdikten sonra, kız. «Şimdi tam bir centilmene benzedin,» diye mırıldandı. «Demin balkona tırmanan serseriyle hiç alâkan yok.» Eliyle aynayı işaret etti, «Git de bak.»

Vane, aynadaki şık hayâline bir göz atarak, «Fena değil,» diye düşünsü. «Moda mecmualarından çıkmışa benziyorum.» Sonra merakla kıza döndü, «Sen serserilere yardım etmesini iyi biliyorsun. Yoksa işin gücün bu mu?»

Genç kız bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi. «Paraları varken memnuniyetle yardım ederim tabii. Senin de kemerin altın dolu.»

«Vane, para kemerini Marianne'a attı, «İstediğini al bakalım.»

Genç kız kemerden üç altın çekip aldı, «Bu kadar yetişir. Şimdi sana bir de küçük kılıç bulayım.»

*(Devamı gelecek sayıda)*

# CAMOKA'NIN İNTİKAMI

Camoka, sayısız insanın kanına girerek Karaoğlan'ı ararken o, Ay-kut'un obasında Ömüge Noyan'ın köylülerine yardım ediyordu. Nihayet Camoka, etrafına dehşet sala sala Karaoğlan'ın bulunduğu köye de gelir, hücum eder.

Camoka'nın saldırdığını gören Karaoğlan beklemedi, Yağmur'u topukladı.. Yerinde eşinen at kara bir ok gibi ileri atıldı..
AY-KUT! SEN ÇİTLERE YARDIMA KOŞ! BEN CAMOKA'YI DURDURACAĞIM.!.
NE DEDİN? DELİRDİN Mİ SEN?
TEK BAŞINA CAMOKA'YI DURDURAMAZSIN KARAOĞLAN.. BİZİMKİLERLE BİRLİKTE DÖVÜŞÜRSEN YENERİZ ONLARI..
DEDİĞİMİ YAP AY-KUT!

23
Yağmur, işin önemini anlamış gibi, korkunç bir hızla koşan Camoka nın beyaz atına yetişti, yakaladı...
CAMOKA, BEN BURADAYIM !..
KARA-OĞLAN !

Camoka'nın kanlı gözleri ışıl ışıl yandı. Dört bucakta, yemeden içmeden, durup dinlenmeden aradığı Karaoğlan, ansızın karşısına çıkmıştı. İki hasım korkunç bir kinle birbirlerine girdiler.
SUAT YALAZ

Bu sırada Ömüge Noyan ve köylüler de Camoka'nın adamlariyle çitlerin gedik verdiği yerde kıyasıya çarpışıyorlardı. Ay-Kut'un kılıcı, bir ölüm çarkı gibi döndükçe bir uğru, tamuyu boyluyordu.

Camoka'nın köye saldıran adamlarından üçü Karaoğlan'ı gördüler.
ŞURAYA BAKIN! KÖYLÜLERDEN BİRİ CAMOKA'YLA TEK BAŞINA DÖĞÜŞÜYOR!
KOCA CAMOKA BAŞBUĞ DA BİR ŞEY YAPAMIYOR. ŞAŞILACAK ŞEY!..
BU YİĞİT, KÖYLÜ NE DEĞİL. BELKİ CAMOKA NIN ARADIĞI KARAOĞLAN'DIR! YARDIMA GİDELİM!..
26
BU VURUŞU DA KARŞILARSAN HELÂL OLSUN SANA EMDİĞİN SÜT KARAOĞLAN!

Karaoğlan Camoka'nın vuruşunu karşıladı ve üstelik sıkı bir dürtüşle onun manda gönü kalkanını delip sol kolunda derin bir yara açtı...
AAH
BUNU NASIL YAPTIN BRE KÖPEK! BU AKIL ALMAZ VURUŞLARIN SIRRI NEDİR?
BU VURUŞLARI YARI YARIYA ALTIMDAKİ KÜHEYLANA BORÇLUYUM CAMOKA! GÖRMÜYOR MUSUN, YILAN GİBİ KIVRILIYOR, HİNT HOROZU GİBİ ATILIYOR!
Camoka'nın üç adamı Karaoğlan'a arkadan iyice sokulmuşlardı. Düşmanı gören Yağmur, kişniyor, o yana dönüyordu, ama Karaoğlan'ın gözü Camoka'daydı...

Camoka, bir hayal kırıklığına daha uğramıştı. Arkadan sokulanlardan habersiz görünen Karaoğlan, son anda arkasına dönüp bir kılıç uzattı ki, köse suratlı uğru, kolunu bile indiremeden can verdi gitti...

Ay-Kut, babası Ömüge Noyan'ın yanında döğüşüyordu. Bir atlıyı aşağı çekip karnını deştikten sonra Karaoğlan'a baktı, sarıldığını gördü...
BABA, KARAOĞLAN'I SARMIŞLAR! YARDIMA GİDİYORUM!
ÜÇ KİŞİ SARDI DİYE KARAOĞLAN'A YARDIMA KOŞULMAZ KOCA DANA! ÖNCE ŞU ÇAKALLARI PÜS_KÜRTELİM!..
ŞİMDİ SIRA SİZDE, BAYIRIN YOZLARI!
AAAAAH!
Ve Karaoğlan, ikinci bir vuruşla kalanlardan birini daha hakladı...
TAM SIRASI!.. BİR KILIÇ YESE İŞİ TAMAMDIR! HAYDİ, KIZIM!..
Karaoğlan'ın, adamları ile uğraşmasını fırsat bilen Camoka, arkadan saldırışa geçti...

GEÇ KALIRSAM ADAMLARIMI HAKLAR. ONUNLA TEKE TEK DÖĞÜŞMEK DEĞİL, ÖLMESİNİ İSTİYORUM.
Camoka, adamlariyle dövüşen Karaoğlan'a arkadan kalleşçe saldırışa geçti. Karaoğlan, hiçbir şeyin farkında değildi.
Fakat son anda nereden geldiği belli olmıyan bir ok, Camoka'nın sırtına saplandı...
AAH! YEZİDİN TALİHİ!
Oku atan Karaoğlan'ın sadık dostu Çalık idi.
HERHALDE YANLIŞ BİR İŞ YAPMADIM. BU MEZAR KAÇKINI KARAOĞLAN'I ARKADAN VURMAĞA NİYETLİYDİ.
Camoka'nın adamları, onun çığlığını duymuşlardı..
CAMOKA VURULDU-
BU İŞİ KIVIRAMIYACAĞIZ, KAÇALIM!
Camoka'nın vurulması olayı hemen yayılıverdi. Zaten çetin bir direnmeyle karşılaşan adamları hemen çözüldüler. Kavga yerinden kaçmağa başladılar..
APTALLAR! KAÇMAYIN! BİR ŞEYİM YOK BENİM. DÖVÜŞÜN!..

32
Ömüge Noyan, yiğitlerine bağırdı...
KAÇIYORLAR! ATLARA BİNİN KOVALAYIN!..
Atına ilk binen Ay-Kut oldu. Onu öteki gençler takip etti...
Karaoğlan, üçüncü uğruyu da kanlar içinde yere yuvarladı...
AAH!

33
Durumun kötülediğini gören Camoka, omuzunu tutarak atını tarlalara doğru sürdü. Karaoğlan arkasına takılmış-tı...
Ay-Kut ve köyün en gözü kara gençleri kaçan uğruların önlerini kesmeğe çalışıyorlardı.
Bu sırada Çalık şaşkın gözlerle obaya sokuldu.
NEDİR BU ŞAMATA ÖMÜGE NOYAN. AVDAN BOŞ DÖN-DÜĞÜME Mİ ÜZÜLEM, YOKSA BİR KARGA İRİSİNİ VURDUĞU-MA MI?..
VAY ÇALIK! OKU ATAN SENDİN HA!..

EVET. KUSURA BAKMAYIN, ADAM GİBİ BİRİNİ VURMAK İSTERDİM. AMA KÖR TALİH, KARŞIMA KARA KURU BİR CANLI CENAZEYİ ÇIKARDI.
SEN NE DİYORSUN ÇALIK. O ATTIĞIN OK, BÜTÜN KÖYÜ BİR BELADAN KURTARDI. VURDUĞUN ADAM CAMOKA'YDI.
NEE... CAMOKA MI? BEN CAMOKA'YI MI VURDUM?
BAYILDI.
SU DÖKÜN!
YÜZÜNÜ TOKATLAYIN!
Korkunç baskını büyük bir kayıp vermeden atlatan köylüler Çalık'ı ayıltmağa çalışırken Karaoğlan da ötede Camoka'yı kıstırmıştı.
KISILDIN CAMOKA! SENİ KİMSE ELİMDEN KURTARAMAZ.

BU KEZ CANINI BAĞIŞLAMIYACAĞIM. ÖLDÜĞÜNÜ İYİCE GÖRMEDEN BAŞINDAN AYRILMIYACAĞIM!
ÖLDÜREMİYECEKSİN. BAK, ADAMIM NE DİYOR...
Camoka'nın adamlarından biri altın sarısı buğday tarlası içine girmiş elinde bir yanar çıra, bekliyordu...
CAMOKA'YA DOKUNURSAN BÜTÜN EKİNİ ATEŞE VERİRİM, KARAOĞLAN!
Çaresizlikten Karaoğlan'ın boğazına bir şey tıkanmıştı...
EKİN YANARSA BÜTÜN OBA KIŞIN AÇLIKTAN KIRILIR GİDER. CAMOKA YİNE KAZANDI. BİR ŞEY YAPAMIYACAĞIM.
Karaoğlan, bağırdı...
CAMOKA'YA DOKUNMAYIN!.. ADAMLARINI SALIVERİN GİTSİNLER... YOKSA EKİNLERİ YAKACAKLAR. DEDİĞİMİ YAPIN, BIRAKIN BU KANI BOZUKLARI!..

SENİNLE YİNE GÖRÜŞECEĞİZ KARAOĞLAN!
BUNU ÇOK İSTERİM ÇAMOKA!..
GİTTİLER. UCUZ ATLATTIK KARAOĞLAN. BİR KAÇ YARALI-DAN BAŞKA KAYBIMIZ YOK.
EVET, AMA BİR ARA YÜREĞİM AĞZIMA GELDİ. ÇIRAYI EKİNLERİN İÇİNE ATSAYDI, KAHROLACAKTIM...
Karaoğlan ve Ay-Kut, obaya dönünce Çalık'ın davul zurna ile ağırlan-dığını görüp şaşırdı-lar...

Yaralılar yatırılıp bakımları yapıldıktan sonra başarılı kavgayı kutladılar. Çalık, baş köşeye oturtulup, önünde ömründe görmediği yiyeceklerle donatılmış bir sofraya iyice yaslanmıştı. Karaoğlan ise bozulan çitlerin kazıklarını yeniden pekleştirmeye koyulmuştu.
CAMOKA YENİLGİYİ HEMEN KABULLENMEZ! YİNE GELECEKTİR. İŞİMİZİ SIKI TUTALIM. UYANIK BULUNALIM.

CAMOKA YARALANDI. İYİ OLMADAN YİNE GELECEĞİNİ SANMAM, KARA-OĞLAN..!
38
ONUN NE YARA-LANMASINA İNAN, AYKUT; NE DE ÖLMESİNE..! ETLERİNİ BİN PARÇAYA AYRILMIŞ GÖRMEDEN İÇİM RAHAT ETMİYECEK..!
Gece yarısı, oba halkı köpek-lerin sesiyle irkildi...
Kol gezen nöbetçinin avazı çıktığı kadar bağırdığı taa uzaklardan duyuluyordu...
Karaoğlan köpek sesleri ile uyanmıştı. Çadırın kıl keçesi-nin kıpkızıl bir renge bürün-düğünü hayretle gördü...
BU KIZILLIK NEDİR? SICAK DA VAR! YANGIN MI YOKSA...

Biraz sonra bütün oba halkı çadırından çıkmış, göklere tırmanan alevleri seyrediyordu.. Üzüntüden ve şaşkınlıktan kimse tek kelime konuşmuyordu.. Birkaç genç atlara atlamış, sağa sola kaçışan hayvanları toplamaga çalışıyordu...
39
BU CAMOKA'NIN IŞİ, KARAOĞLAN.. AMA NEDEN YAPTI.. EKİNE KARŞILIK CANINI BAĞIŞLAMIŞTIN..
BÜYÜK BİR HATA İŞLEMİŞİM MEĞER! EKİNİN BİZİM İÇİN NE KADAR DEĞERLİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİ VE İLK İŞİ ONU YAKMAK OLDU...
Karaoğlan birden yangın yerinden uzaklaştı...
NEREYE GİDİYORSUN KARAOĞLAN?

Karaoğlan'ın arkasından koşan Ay-Kut, onun hiç konuşmadan atını hazırladığını görünce meraklandı...
NE YAPMAK NİYETİNDESİN KARAOĞLAN? SÖYLE, BEN DE BİLEYİM..
CAMOKA İLE ARAMIZDAKİ ÇEKİŞMEYE BİR SON VERMEĞE GİDİYORUM.
EEE! BİZ BURADA EŞŞEK BAŞI MIYIZ. SEN KAVGAYA GİDECEKSİN DE BEN BURADA KARI GİBİ OTURACAĞIM HA!
BU İŞİ YALNIZ HALLETMEM GEREK ÇALIK!
BEN DE GELİYORUM.. SENİN ANDA*NIM.. SENİN KAVGAN BENİM SAYILIR. BOŞUNA KARŞI KOYMA, DİNLEMEM..
* Anda : Kankardeşi
Karaoğlan Ay-Kut'u atlatamadı. Ama, bütün yalvarıp yakarmasına ve hatta korkutmasına rağmen Çalığı yanlarına almadan gece yola çıktılar...

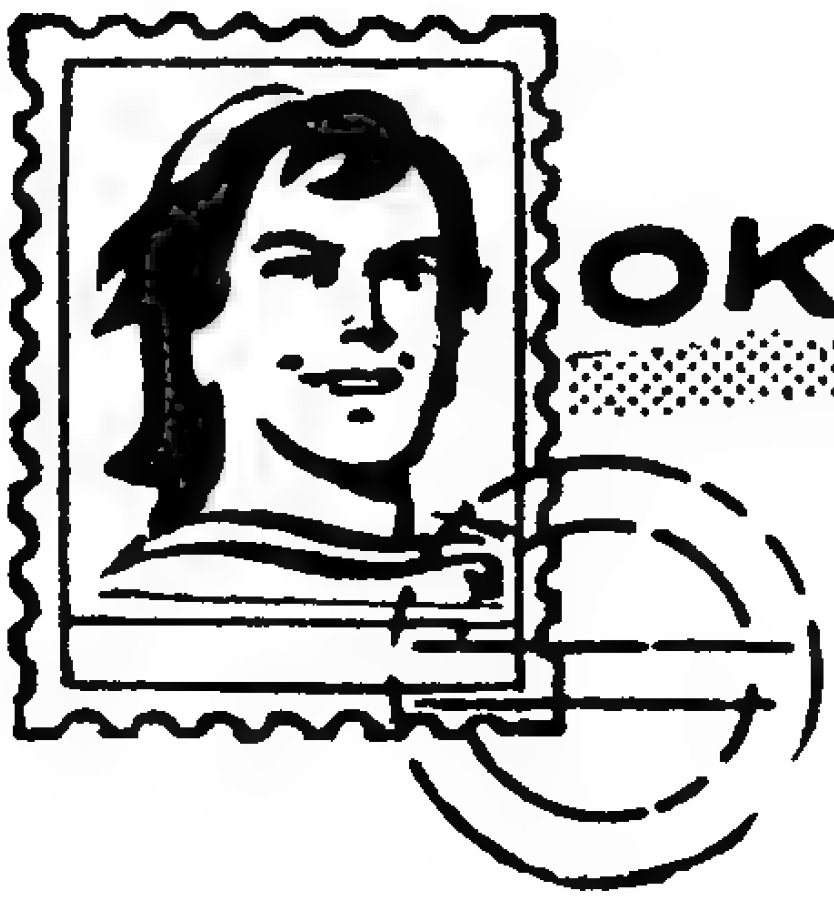

# OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

**● ARİF KARA — ANKARA :**

**İlginize teşekkür ederiz. Karaoğlan birkaç defa, bir-iki gün gecikme ile çıktı. Diğer zamanlarda bayilere muntazam bir şekilde, çıkış günlerinden bir - iki gün önce veriliyor. Karaoğlan'ın Ankara'da Cumartesi günleri dağılması, cidden garibimize gitti. Bu hususu tahkik edeceğiz.**

**Sorularınıza gelince: Karaoğlan'ın resimli roman sayfalarının daha fazla olmasına imkân yok. Hatta 20 sahifeyi bile güçlükle yetiştirebiliyoruz. Karaoğlan'ın köse olduğunu da nereden çıkardınız? Bir erkeğin her gün traş olması normal ve tabii değil midir? İmzalı resimleri yakında postalıyacağız.**

**● İBRAHİM AKŞAM — SURUÇ :**

**Suat Yalaz'ın gerçekten işi başından aşkın. Film mi çevirsin, hem dergiye, hem gazeteye Karaoğlan mı yetiştirsin, yoksa okuyucularının binbir isteğini mi karşılasın? Sizlere gönderilecek Suat Yalaz'ın resimleri o kadar çoğaldı ve birikti ki, doğrusunu isterseniz bundan biz de Suat Yalaz kadar üzülüyoruz. Geçen sayıda verdiğimiz tablo içinde Suat Yalaz'ın da renkli resmi vardı. Size fotoğrafını yollayıncaya kadar, o tablomuz biraz teselli verir mi acaba?**

**● TAYFUR TOLGAY — ADANA :**

«Türkiye'de birçok kahramanlık dergileri çıkıyor. Ama Karaoğlan dışındakiler resim bakımından söz konusu olamaz. Yalnız Karaoğlan çok az öztürkçe konuşuyor. Karaoğlan'ın eline kamçı verdiniz. Kamçının Türklerle hiç bir ilgisi yoktur. Sonra, Türkler, Anadolu'ya gelmeden önce hiçbir Türk ne Bizans'a ne Bağdat'a ne Anadolu'ya ayak basmamıştır.

Yaşadığı çağa gelince, bence Karaoğlan'ın 400-700 yılları arasına getirilip, tarihi olaylara karıştırılmadan, Türk geleneklerine göre boy sürerek, Çinlilerle uğraşarak bir yaşantı kurması çok daha iyidir.

Sonra dergide Karaoğlan'a hiç uymayan macera romanları, resimli romanlar var. Bunların yerine A. Z. Kozanoğlu, Oğuz Özdeş gibi yazarların Türk romanlarını koymanız çok, hem de pek çok güzel olur. Yabancı serüven romanlarının güzel bir Türk dergisinde hiçbir işi yoktur. Bunları söylemek bana düşmez ama çok sevdiğim Karaoğlan'ın daha güzel bir dergi olması isteği beni bu satırları yazmaya zorladı. Amacım Karaoğlan'ın her geçen gün daha güzel olmasıdır.»

**Yukarıya koyduğumuz mektubunuzun çok yerlerinde bizi haksız olarak yermişsiniz. Okuduğunuz Karaoğlan maceraları 13. Asır'da geçmektedir. Bu hususu da ilk ciltlerimizin birinde açıklamıştık. 13. Asır'da Türkler Bağdat'a, Anadolu'ya ve hattâ Bizans önlerine kadar gelmişlerdir. Karaoğlan'ın başından geçen maceralar da, sanıyoruz ki, o devrin özelliklerine ve geleneklerine uygundur. Kamçı, dünyanın her yerinde, her millet tarafından, bilhassa tüfek, tabanca olmadığı devirlerde, hem korunmak, hem de hasmını yenmek için kullanılmıştır.**

**Öztürkçe kelimeleri fazla kullanmamızın sebebine gelince: Biz bugün, hangi dille konuşuyorsak, maceralarımızı da o kelimelerle anlatmağa mecbur görüyoruz kendimizi. Ama gerektiği zaman ve yerde de pekâlâ öz Türkçe kelimeler kullanmaktayız. Yazı dilinde asıl önemli olan şey, o günkü dili güzel bir şekilde verebilmektir.**

**Yabancı heyecan ve macera romanlarımız yerine, bahsettiğiniz yazar dostlarımızın eserlerini koymak belki fikirdir ama, bir dergiyi baştanbaşa kahramanlık romanlarıyla doldurmanın biraz da yeknesaklığa yol açacağını düşünerek değişik konular olsun diye, macera ve heyecan romanlarıyla, eğlendirici ve güldürücü olması bakımından da Ret-Kit'i tercih ettik.**

**Tenkitlerinize asla kırılmadık, bilâkis ilginizden dolayı sevinç duyduk.**

★

**Hepinize sevgi ve selâmlar...**

# RED KİT KERVANA HÜCUM

O SIRADA CENAZECİ ŞARKILAR. LA SÜKSE YAPIYORDU.
AH BEN HER ZAMAN KEDERLİ DEĞİLİMDİR!.
EĞER BU GECEDE BİR ŞEY OLURSA ARAMIZDA BİR CASUS VAR DEMEKTİR!!.
SABAH OLUNCA YİNE AYNI SES..
HAYVANLARI TOPLAYIN!
GECE İYİ GEÇTİ... VAKİT KAYBETMEDİK!
HERŞEY HAZIRMI?!..
O.K.(*)
DEEH!
23

HEEEY!
!
DUR... DUR!
İYİ MISIN BAY BOSTON.!?
İYİYİM! KAYIŞLARI USTURA İLE KESMİŞLER. BERBERDE USTURA VAR... GİDİP SORALIM.
BIR-KAŞ DA-KIKA SONRA...
YOK CANIM!.. BÖYLE BİR ŞEYİ BEN NASIL YAPARIM? KİMSE BENİ İTHAM EDEMEZ!
Chez Pierre Berber
GALİBA O DEĞİL!?
GİDİP KORKUNÇ BARROWA SORALIM... BELKİ O BİR ŞEYLER BİLİR. N'OLUR N'OLMAZ!?
24

BIRKAÇ DAKIKA SONRA...
O DEĞILMIŞ!
EVET.. ACABA KIM?
BAKIN, BENIM ARABAM BOSTONUNKI GIBI DEĞIL!
BUNU HEMEN TECRÜBE EDECEKMISINIZ ?!.
NEDEN OLMASIN? O HEMEN HAREKETE HAZIR!
REGÜLATORU AÇIYORUM!
...VE HOP!

DEVAMI VAR..

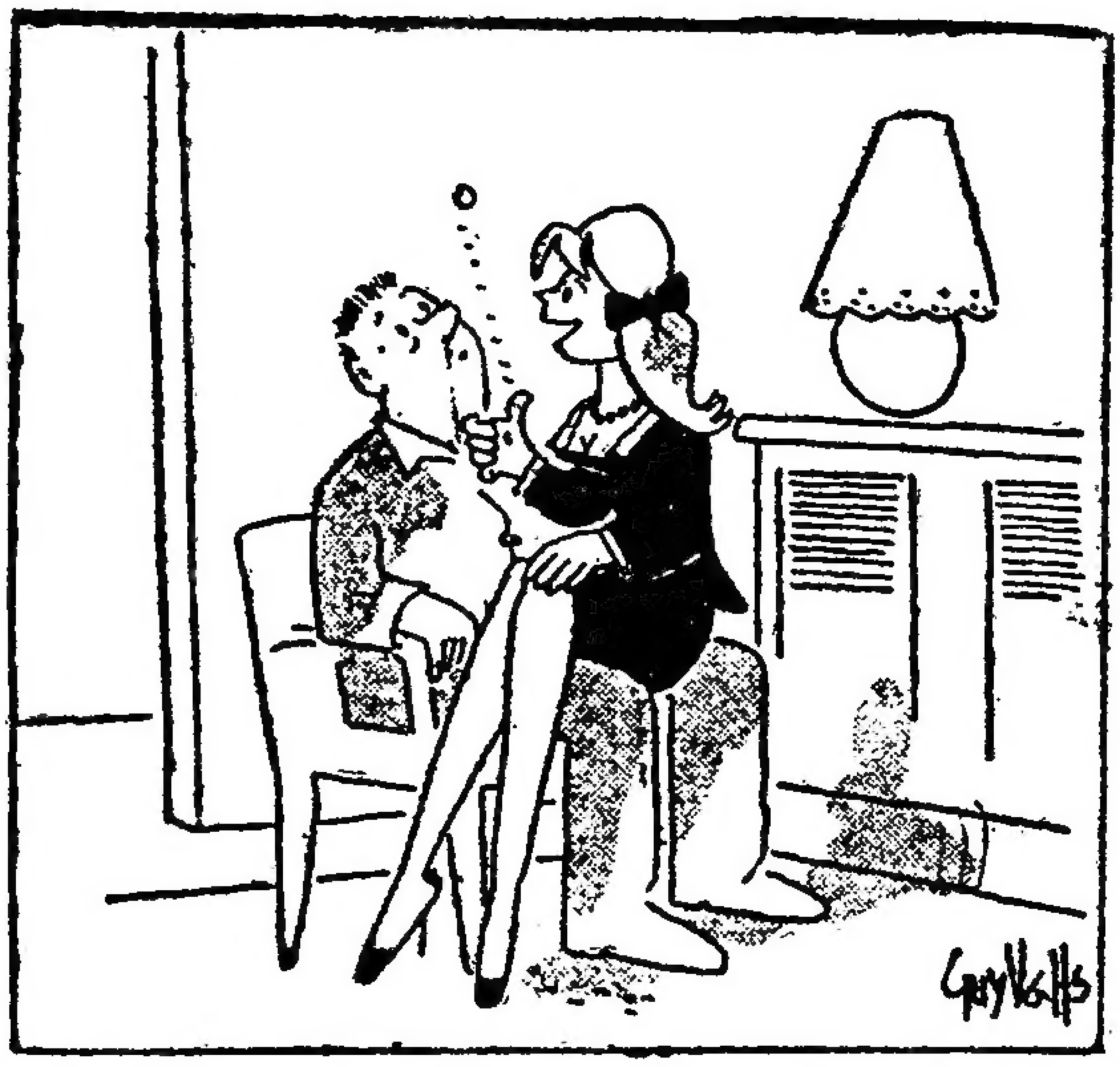

*— Yazı gelirse bulaşıkları yıkıyacaksın, tura gelirse kurulayacaksın...*

## NETİCE

Köyde bir kadının bir aydan beri ağzına tek lokma ekmek sokmadığı söyleniyordu. Birgün meraklılar arasına bir de doktor karıştı. Yerlilerden birine sordu:

— Gerçekten hiç yemek yemiyor mu?

— Doğru efendim, yemiyor.

— Peki, hiçbir şey olmadı mı kadına?

— Oldu, dedi köylü. Ona yakın İskoçyalı kendisine evlenme teklif etti.

## İZAHAT

Adam doktoruna derdini anlatıyordu:

— Doktor bey, kendimde hiçbir enerji hissedemiyorum... Canım hiçbir şey yapmak istemiyor. Yataktan bile yorgun kalkıyorum... Yalnız neyim varsa bana açık açık söyleyin ve ilmî bir ad altında saklamaya kalkmayın. Olur mu?

Doktor hastasını dinledi ve şöyle açıkladı:

— Trup gibisiniz. Sizde sadece müthiş bir tembellik var dostum.

— Çok teşekkürler, dedi hasta. Şimdi lütfen hastalığımın bir de ilmî adını da söyleyin de, karıma onu nakledeyim...

# MİZAH

## İYİ YOLDA...

Akıl hastanesine kendisini 14. Louis sanan bir ağır hasta getirmişlerdi. Bir hafta sonra hastayı bir kere daha muayene ettiler.

Doktoru sordu:

— Kimsin sen bakayım? ...

— Louis 12, dedi, hasta.

Doktor yanındaki meslektaşlarına döndü:

— Görüyor musunuz? Bir haftada ne büyük terakki. Bu hızla giderse, altı aya kalmaz, tamamen iyileşir.

## SIR

Ünlü ressam Van Dongen'e sanat hayatındaki başarısının sırrını sormuşlardı. Üstat cevap verdi:

— Efendim çok basit: ben kadınları daima olduklarından ince resmederim, taktıkları mücevherlerini de olduklarından büyük...

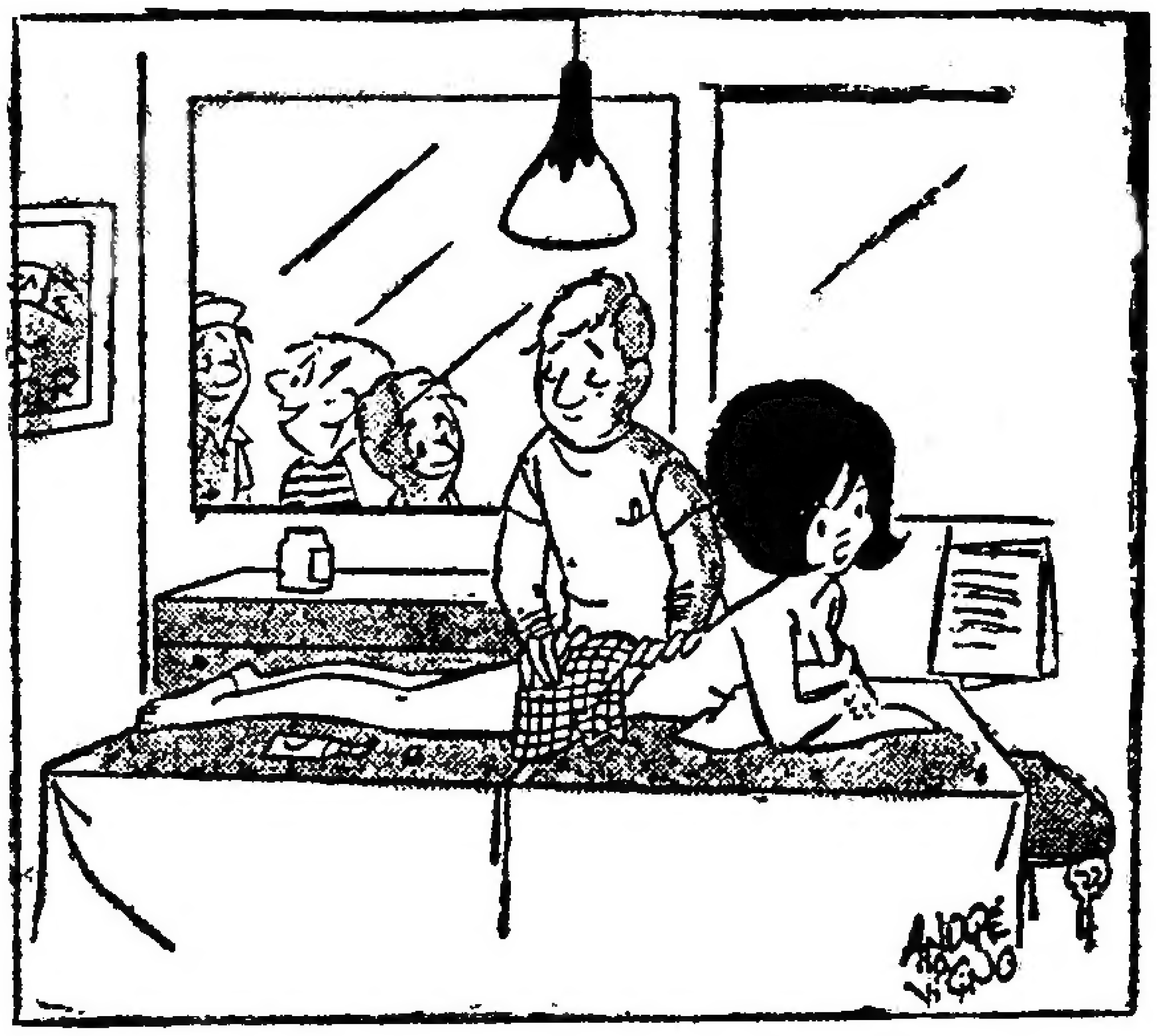

*— Neden babanın mesleğini seçeceğini şimdi anladık...*

## ÇÖZÜM YOLU

Yeni evli bir çift son derece şık bir lokantaya gitmişti. Masalarına oturdular. Metrdotel yanlarına yaklaşıp, hemen izahat verdi:

— Müessesemizde fiatlar sabittir. Müzik dahil, şarap hariç, iki kişi için 70 lira ödeyeceksiniz.

Adam başını kaşıyıp cevap verdi:

— Pekalâ. Biz yemek yiyeceğiz. Müziği kaldırın, yerine şarap koyun.

## KÜÇÜK BİR FIRSAT

Ünlü yazar Jena Rigaux Tanrı'nın ilk insanı yaratırken önce erkeği yaratmış olmasını şöyle izah ederdi: «Erkek hiç olmazsa birkaç kelime etmek fırsatı bulsun diye...»



Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ